

Pestprotocol
Daltonschool De Klipper

Schooljaar 2014/2015

Openbare Daltonschool De Klipper
Oudlandselaan 141

2652 ER Berkel en Rodenrijs
Telefoon (010) 511 32 80

Fax (010) 511 01 88

E-mail directie@daltondeklipper.nl
www.daltondeklipper.nl

Inleiding:

Op Daltonschool De Klipper vinden wij het belangrijk dat kinderen zich veilig, geaccepteerd en zelfverzekerd voelen want alleen dan een kind zich optimaal ontwikkelen. Pesten is een precaire en kwetsbare situatie die met gezond verstand, betrokkenheid en genuanceerdheid omgebogen moet worden naar een weer constructieve en positieve leer-, werk-, en speel sfeer. Pestgedrag is soms snel op te lossen maar kan ook iets zijn dat lange tijd aandacht en betrokkenheid vraagt.

Om pesten te voorkomen werken wij van groep 1 t/m 8 met de methode : "Kinderen en hun sociale talenten. "Deze methode stimuleert sociaal competent gedrag middels sociale kennis, vaardigheden en houding.

Om pesten te voorkomen en goed te handelen als er toch spraken mocht zijn van pestgedrag hebben wij een protocol op gesteld. In dit protocol staan de volgende punten beschreven:

1. Plagen	blz. 3
2. Pesten	blz. 3
3. Vormen van pesten	blz. 3
4. Preventieve aanpak	blz. 3/4
5. Vijfsporen aanpak	blz. 4/5
6. Het stappenplan na een melding van pesten	blz. 5/6
7. Consequenties	blz. 6
Bijlage 1: leidraad voor een gesprek met de gepeste leerling	blz. 7
Bijlage 2: leidraad voor een gesprek met de pestende leerling	blz. 8
Bijlage 3: leidraad voor de ouders	blz. 9/10
Bijlage 4: Digitaal pesten	blz. 11/12
Bijlage 5: Tips voorouders over veilig internetgebruik	blz. 13

1. Plagen

We spreken over plagen wanneer leerlingen min of meer aan elkaar gewaagd zijn. Het gaat dan om een spel, dat door geen van de betrokkenen als bedreigend of echtvervelend wordt ervaren. Plagen is niet systematisch en heeft geen nadelige gevolgen voor degene die het ondergaat.

Plagen kan ook een vormende uitwerking hebben in de zin van groeien, leren incasseren binnen grenzen, leren kennen van humor en bewaken van grenzen.

2. Pesten

We spreken van pesten wanneer leerlingen niet meer in gelijkwaardige verhouding tot elkaar staan.

Het gaat dan om gedrag dat door een van beiden als grensoverschrijdend wordt ervaren. Wat voor de één een vorm van ongewenst gedrag is, hoeft dat voor de ander niet te zijn. Wat voor de één een grapje of een plagerijtje is, kan door de ander als enorm vervelend of kwetsend ervaren worden. Wat misschien niet persoonlijk bedoeld is, kan iemand direct raken.

Het wordt een probleem als je er samen niet meer uitkomt. We spreken van pestgedrag als het ongewenste gedrag regelmatig gebeurt, waardoor de leerling zich niet langer veilig voelt in de school.

3. Vormen van pesten

Met woorden: vernederen, belachelijk maken, schelden, dreigen, met bijnamen aanspreken, gemene briefjes, digitaal pesten, ongewenste sms'jes sturen, via mail of chatprogramma's opmerkingen verspreiden.

Lichamelijk: trekken aan kleding, duwen en sjorren, schoppen en slaan, krabben en aan haren trekken.

Achtervolgen: opjagen en achterna lopen, in de val laten lopen, klem zetten of rijden, opsluiten.

Uitsluiting: doodzwijgen en negeren, uitsluiten van feestjes, bij groepsopdrachten.

Stelen en vernielen: afpakken van kledingstukken, schooltas, schoolspullen, kliederen op boeken, fiets beschadigen.

4. Preventieve aanpak en signalering

De Klipper is een daltonschool. Kinderen oefenen vanaf groep 1 omgaan met verantwoordelijkheid, zelfstandigheid en samenwerken. Dit geldt niet alleen voor cognitieve gebieden maar ook voor het sociale gedeelte.

Kinderen leren door voorbeeldgedrag, de dagelijkse omgang met elkaar, de sfeer op school en de schoolafspraken wat gewenst gedrag is en hoe ze zich hier naar moeten gedragen. Zo leren ze o.a. het "Stop houd op" symbool om duidelijke grenzen aan te geven.

Op De Klipper vinden we groepsdynamische processen belangrijk in de vorming van individuele kinderen en de groep als geheel. We betrekken dit ook bij het proces van de totstandkoming van nieuwe groepen elk nieuw schooljaar.

Dynamische veranderingen zijn hierin een meerwaarde. Vandaar dat vaak bewust voor

veranderde groepssamenstelling.

In de groepen 1 t/m 8 wordt gewerkt met de methode: "Kinderen en hun Sociale talenten." Deze methode oefent de sociale competentie. Sociale competentie is het vermogen om adequaat te kunnen handelen in sociale situaties. Belangrijk is hoe je met jezelf en met anderen omgaat; het gaat om meedoen en meebepalen. Niet alleen over je voegen naar de anderen: de groep, de maatschappij. Sociale competentie is ook invloed uitoefenen op je omgeving. Het gaat daarbij om het evenwicht tussen ruimte voor jezelf en ruimte voor de ander(en)

De verwachtingen die je aan sociaal competent gedrag mag stellen, zijn voor elke leeftijd anders. Een kleuter lost een ruzie bijvoorbeeld anders op dan een leerling uit de bovenbouw. Iemand is sociaal competent als deze persoon zowel rekening houdt met zijn eigen belangen als met die van een ander. En als hij dit doet volgens de waarden en normen die in onze samenleving gelden. Hiervoor zijn kennis, vaardigheden en een juiste houding nodig.

- Kennis heeft te maken met weten en kennen
- Vaardigheden hebben te maken met doen en kunnen
- Houding heeft te maken met willen en durven

Er zijn natuurlijk ook andere aspecten van invloed op de houding van een kind. Bijvoorbeeld de gevoelens van een kind en het beeld dat hij of zij van zichzelf en de ander heeft.

Als wij denken dat een groep meer ondersteuning nodig heeft kan er gewerkt worden met de methode Taakspel. De keuze hiertoe wordt gemaakt in samenspraak tussen de interne begeleider en de groepsleerkracht. Het gaat vaak om een groep die wij als sociaal kwetsbaar inschatten op basis van de kennis van de kinderen, de voorgeschiedenis en actuele kennis.

Met Taakspel stimuleren we gewenst gedrag. Ook dát verbetert de sfeer in de groep. Met Taakspel houden leerlingen zich beter aan klassenregels. Daardoor neemt onrustig en storend gedrag af. Leerlingen kunnen dan beter en taakgericht werken. Bovendien ontstaat er een prettiger klassenklimaat.

De leerkrachten maken 2 keer per jaar een sociogram. Dit geeft goed inzicht in hoe de sociale contacten zijn in de groep

Halverwege het schooljaar vult de leerkracht, voor ieder kind het meetinstrument, Flexon, voor de sociale ontwikkeling in. En maak naar aanleiding van de uitslag van dit meetinstrument een groepsplan voor sociaal- emotionele ontwikkeling.

5. Stappenplan aanpak ruzies en pestgedrag.

Stap 1 – We leren kinderen om te proberen er eerst zelf (en samen) uit te komen. Tijdens de lessen uit de methode Kinderen en hun Sociale Talenten leren de kinderen ruzies uit te praten en op te lossen.

Stap 2 - Op het moment dat een van de leerlingen er niet uitkomt is het belangrijk dat hij-zij de hulp inroept van een volwassene (een leerkracht, een ouder...) We willen kinderen leren dit adequaat te doen, liefst met de meest direct betrokkene.

Daartoe zijn alle volwassene op school zich bewust van en bewust bezig met een betrouwbare, open en veilige houding naar kinderen. Ook leren we dat het niet goed werkt

als ze dingen voor zichzelf houden en niet aankaarten.

Stap 3 - De leerkracht gaat het uitzoeken. Dat kan op verschillende manieren o.a. door de partijen bij elkaar te brengen voor een verhelderingsgesprek. De leerkracht probeert samen met hen de ruzie of het pestgedrag op te lossen en nieuwe afspraken te maken. Het is goed mogelijk dat een leerling zijn gedrag niet als pesten heeft ervaren. In dit geval worden in dit gesprek duidelijk de grenzen aangegeven van de leerling die het gedrag wel als pesten ervaart. Er kan bijvoorbeeld worden afgesproken dat een bijnaam niet meer gebruikt wordt of dat bepaald hardhandig gedrag ongewenst is. De leerkracht maakt van dit gesprek een gespreksnotitie. De leerkracht wijst duidelijk op de consequenties bij herhaling van het gedrag. Ouders worden hier ook over geïnformeerd.

Stap 4 - Bij herhaaldelijke ruzie en/of pestgedrag houdt de leerkracht een gesprek met de leerling die pest en/of ruzie maakt. De leerkracht geeft grenzen aan en zoekt naar de oorzaken van dit gedrag. Indien nodig met hulp van ouders, interne of externe deskundigen. De leerkracht handelt volgens de vijf sporenaanpak (zie 6) De ouders worden op de hoogte gebracht van de ruzie en/of het pestgedrag.

Leerkrachten en ouders proberen in goed overleg samen te werken aan een bevredigende oplossing.

De leerkracht biedt ook altijd hulp aan het gepeste kind. Dat kan op verschillende manieren. Het kan bijvoorbeeld voorkomen dat het kind last heeft van sociale onhandigheid waardoor situaties verkeerd worden geïnterpreteerd. Dit is uiteraard niet te rechtvaardigen. Het kan echter ook een ingang zijn om bij dit kind te onderzoeken wat mogelijk in het kind zelf te versterken is.

6. Vijf sporenaanpak

De Vijfsporenaanpak is een manier om in scholen en andere instellingen waar kinderen samenkomen het pesten aan te pakken. Deze aanpak richt zich op alle betrokkenen: het gepeste kind, de pesters, de ouders, de klas- of groepsgenoten en de school. De Vijfsporenaanpak is bedacht en uitgewerkt door Bob van der Meer.

Dit houdt in:

1 - algemene verantwoordelijkheid van de school

De school zorgt dat de medewerkers voldoende informatie hebben over het pesten in het algemeen en het aanpakken van pesten. De school werkt aan een goed beleid rond pesten, zodat de veiligheid van leerlingen binnen de school zo optimaal mogelijk is waardoor een klimaat ontstaat waarin pesten bespreekbaar gemaakt kan worden.

2 - bieden van steun aan het kind dat gepest wordt

Het probleem wordt serieus genomen, er wordt uitgezocht wat er precies gebeurd is en er wordt overlegd over mogelijke oplossingen.

De leerkracht of intern begeleider biedt het kind steun in de vorm van gesprekken over het probleem.

3 - Het bieden van steun aan kind dat pestgedrag vertoont

Het confronteren van het kind met zijn gedrag en de gevolgen hiervan voor het gepeste kind. De achterliggende oorzaken boven tafel proberen te krijgen. Benoem duidelijk dat het pestgedrag moet stoppen. Refereer aan de lessen uit de methode: Kinderen en hun sociale talenten".

Het aanbieden van hulp (desnoods verplicht) door de leerkracht, directeur of de intern begeleider.

4 - Het betrekken van de middengroep bij het pesten

De leerkracht bespreekt met de klas het pesten en benoemt de rol van alle leerlingen en die van de school hierin. Dit kan door een les uit Kinderen en hun sociale talenten of door middel van een gesprek.

Er wordt gesproken over mogelijke oplossingen en wat de klas kan bijdragen aan een

verbetering van de situatie.

5 - Het bieden van steun aan de ouders

Ouders die zich zorgen maken over pesten worden serieus genomen. De school werkt samen met de ouders om het pesten aan te pakken. De school geeft adviezen aan de ouders in het omgaan met hun gepeste of pestende kind. De school verwijst de ouders zo nodig naar deskundige hulpverleners.

De ouders van leerlingen die gepest worden, kunnen er moeite mee hebben, dat hun kind aan zichzelf zou moeten werken. Hun kind wordt gepest en dat moet gewoon stoppen. Dat klopt, het pesten moet stoppen. Echter een gepest kind wil zich niet alleen veilig voelen op school; het wil ook geaccepteerd worden. Het verlangt ernaar om zich prettig en zelfverzekerder te voelen. Daar kan begeleiding of een (sociale vaardigheids-) training aan bijdragen.

7. Consequenties

Bij deze consequenties gaat het om gevolgen van gedrag waarvan al eerder aan de leerling is uitgelegd dat dit gedrag als ongewenst wordt ervaren. Ook is al eerder aan een leerling verteld dat dit de gevolgen zijn bij herhaling van het ongewenste gedrag.

Er is een diversiteit aan maatregelen mogelijk en het zal afhangen van de situatie voor welke consequentie wordt gekozen door de leerkracht in samenspraak met intern begeleider en/of directie.

In hele extreme gevallen kan een leerling geschorst of verwijderd worden, op dit punt treedt het protocol voor schorsing en verwijdering in werking

Het protocol schorsen en verwijderen van ons bestuur Stichting Scholengroep Holland en kunt u vinden op onze website

Bijlage I

Leidraad voor een gesprek met de gepeste leerling

Feiten

- Wat is er gebeurd? (h)erkenning van het probleem
- Wie waren er bij betrokken? (doorvragen: zijn er nog meer?)
- Was dit een keer of gebeurt dit vaker? (zo ja verder uitzoeken)
- Wat deed jij in deze situatie?
- Heb je dit weleens besproken? (zo ja , met wie?)
- Wat heb je er zelf tot nu toe aan proberen te doen?
- Zijn er kinderen die jou wel eens proberen te helpen?
- Wat wil je dat er nu gebeurt; wat wil je bereiken?
- Bespreek samen met de leerling wat hij/zij kan doen tegen het pesten en bekijk waar de leerling aan wil werken om de situatie te verbeteren.

Let daarbij op de volgende aspecten:

- Hoe communiceert de leerling met anderen?
- Welke lichaamstaal speelt een rol?
- Hoe gaat de leerling om met zijn gevoelens en hoe maakt hij deze kenbaar aan anderen?
- Heeft de leerling genoeg vaardigheden om weerbaarder gedrag te tonen naar kind dat pestgedrag vertoont?

Bijlage II

Leidraad voor een gesprek met een leerling die pest

De leerkracht zoekt, door middel van een gesprek, uit of de het kind dat het pestgedrag vertoont zich bewust is van zijn gedrag.

Het doel van dit gesprek is drieledig:

- de leerling confronteren met zijn gedrag en de pijnlijke gevolgen hiervan
- Achterliggende oorzaken boven tafel proberen te krijgen
- Het schetsen van de stappen die volgen wanneer het pestgedrag niet stopt

Confronteren

Confronteren en kritiek geven is niet hetzelfde.

Confronteren is

- probleemgericht en richt zich op gedrag wat waar te nemen is.

Zodra we gaan interpreteren reageren we een gevoel van frustratie op die ander af en zijn we gestopt met confronteren en begonnen met kritiseren.

- relatiegericht. Je bent heel duidelijk op de inhoud, in wat je wilt en niet wilt maar met behoud van de relatie. bijvoorbeeld. Ik vind dat je gemeen doet tegen haar en ik wil dat je daarmee ophoudt. Zeg nooit: Je bent heel gemeen. Je wilt duidelijk verder met de jongere. Kritiek op de persoon voelt als een beschuldiging/afwijzing. Eigenlijk zeg je daarmee dat kind dat pestgedrag vertoont een waardeloos mens is.
- specifiek blijven. Je benoemt de situatie waar het over gaat en vermijdt woorden als altijd, vaak en meestal..
- veranderingsgericht. Je stelt zaken vast en gaat vervolgens inventariseren hoe het anders kan.

Achterliggende oorzaken

Nadat het probleem benoemd is, richt jij je op het waarom. Hoe komt het dat je dit gedrag nodig hebt? Wat levert het jou op? Wat reageer je af op die ander? Etc.

Wat ga je daaraan doen? Benoem duidelijk dat het pestgedrag moet stoppen. Refereer aan de regels van de school en de lessen uit de methode kinderen en hun sociale lessen waarin de leerlingen hebben geleerd hoe pestgedrag te voorkomen, er mee om te gaan en het te doen laten stoppen.

Gevolgen:

Wees duidelijk over de stappen die volgen, wanneer het pestgedrag niet stopt (zie 7, consequenties).

Bijlage III

Leidraad voor de ouders

Informatie voor ouders van gepeste kinderen

Kinderen gaan over het algemeen graag naar school. Zijn positief en zitten lekker in hun vel. Slaat dit gedrag om dan kan er wat aan de hand zijn. Dit kan van alles zijn bijv. griepig zijn, zichzelf te klein vinden maar ook door pestgedrag van anderen. Het is belangrijk dat u met uw kind praat. Stel open vragen en laat uw kind zoveel mogelijk zelf dingen vertellen.

Spreek af met uw kind dat u samen met uw kind het probleem gaat proberen op te lossen. Hieronder een aantal signalen om uw kind goed in de gaten te houden:

Wat kunnen signalen zijn van pesten?

- Niet meer naar school willen.
- Niets meer over school vertellen.
- Nooit meer andere kinderen mee naar huis nemen of niet meer bij anderen gevraagd worden.
- Slechtere resultaten op school dan vroeger.
- Vaak dingen kwijt zijn of met kapotte spullen thuiskomen.
- Vaak hoofdpijn of buikpijn hebben.
- Blauwe plekken hebben op ongewone plaatsen.
- Niet willen gaan slapen, vaker wakker worden of nachtmerries hebben, bedplassen.
- De verjaardag niet willen vieren.
- Niet buiten willen spelen.
- Niet alleen een boodschap durven doen.
- Niet meer naar een club willen / durven gaan.
- Bepaalde kleren niet meer aan willen.
- Thuis prikkelbaar, boos of verdrietig zijn.

Wat ouders / verzorgers zelf kunnen doen:

- Neem uw kind serieus en zeg dat u met anderen gaat proberen het pesten te stoppen.
- Pesten op school kunt u het beste direct met de leerkracht bespreken, spreek nooit rechtstreeks andere kinderen aan.
- Praat erover met uw kind of vraag uw kind op te schrijven wat het heeft meegemaakt.
- Probeer uw kind uit te leggen waarom kinderen pesten, leg ook uit hoe uw kind in een bepaalde situatie wellicht anders zou kunnen handelen.
- Samen praten over pesten kan ook via een boek of een videoband over het onderwerp.
- Vertel dat volwassenen niet altijd zien dat er gepest wordt en dat het belangrijk is dat het kind iemand in vertrouwen neemt.
- Houd het onderwerp bespreekbaar, informeer regelmatig hoe het gaat.
- Als u er van uw kind met niemand over mag praten, steun dan uw kind, geef achtergrondinformatie en maak duidelijk dat de school het zorgvuldig zal aanpakken.
- Beloon uw kind en help het zijn/ haar zelfrespect terug te krijgen.
- Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een (team) sport.
- Houd de communicatie open, blijf in gesprek met uw kind. Doe dat niet met een negatieve insteek, maar geef adviezen om aan het pesten een einde te maken. Een negatieve manier van vragen is bijvoorbeeld: "Wat is er vandaag weer voor ergs gebeurd?"
- Houd regelmatig contact met de leerkracht van uw kind.
- Als uw kind echt lijdt onder het pesten en dat ten koste gaat van het zelfvertrouwen, kan

hulp van een deskundige nodig zijn. Dit kan individueel of mogelijk in een sociale vaardigheidstraining.

Informatie voor ouders van pestende kinderen

- Neem het probleem serieus.
- Raak niet in paniek: elk kind loopt het risico om pestgedrag te vertonen.
- Probeer achter de mogelijke oorzaak van het pestgedrag te komen.
- Maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet.
- Besteed aandacht aan uw kind.
- Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport.
- Bekijk samen met uw kind een video band over pesten
- Houd de communicatie open, blijf in gesprek met uw kind. Geef adviezen over andere manieren om met elkaar om te gaan.
- Houd regelmatig en intensief contact met de leerkracht van uw kind.
- Ook zijn er mogelijkheden om uw kind aan een sociale vaardigheidstraining te laten meedoen. Informatie hierover is op te vragen bij de leerkracht, de intern begeleider of de Schoolmaatschappelijk werkster.

Bijlage IV

Digitaal pesten

Wat kun je doen om digitaal pesten te voorkomen?

- Bedenk dat niet alles waar is, wat je op het internet tegenkomt.
- Gebruik een apart hotmail adres om jezelf te registreren op websites. Kies een e-mailadres dat niet je eigen voor- en achternaam volledig weergeeft.
- Gebruik altijd een bijnaam als je chat.
- Als je je vervelend voelt door iets dat je hebt gezien, vertel dat dan aan iemand die je vertrouwt.
- Blijf altijd vriendelijk en eerlijk en scheld niet (terug).
- Verwijder onbekende mensen uit je MSN contactlijst.
- Ga weg uit de chat als er iets vervelends gebeurt.
- Bel of mail niet zomaar met kinderen die je van internet kent, en spreek niet met ze af zonder dat je ouders dat weten.
- Verstuur geen flauwe grappen, dreigmail of haatmail.
- Geef geen persoonlijke informatie aan mensen die je alleen van het chatten kent. Dus: geen e-mailadressen, gewone adressen, namen (ook niet van school), telefoonnummers, wachtwoorden enz. geven.

Let vooral op bij foto's van jezelf: Als je een foto op internet zet, kan deze gemakkelijk gekopieerd en op een andere website geplaatst worden. Zo kan hij jarenlang terug te vinden zijn, ook als jij hem al weggehaald hebt. Foto's kunnen ook bewerkt worden zonder dat jij dat weet of wilt. Houd daar rekening mee.

- Wees voorzichtig met het gebruik van je webcam. Gebruik geen webcam bij personen die je niet kent of vertrouwt. Jouw beelden kunnen worden opgeslagen en gebruikt worden om ze aan andere personen te laten zien. Ze kunnen ook voor andere doeleinden gebruikt worden dan waarvoor jij ze gemaakt hebt.

Wat kun je tegen digitaal pesten doen?

- Niet altijd persoonlijk opvatten.

Als het pesten komt van mensen die je niet kent, vat scheldpartijen of beledigingen dan niet persoonlijk op. Vaak maken mensen negatieve opmerkingen uit verveling. De anonimiteit van internet maakt dat mensen makkelijk gaan schelden.

- Je kunt het beste niet reageren op haatmailtjes of andere digitale pesterij. Verwijder de email zonder hem te openen. Onderdruk je nieuwsgierigheid!

Het negeren is effectief in de beginfase van pesten. Pestkoppen willen vaak aandacht. Als je niet reageert, gaan kinderen die pesten op zoek naar iemand anders om te pesten. Dat geldt ook voor chatrooms. Als daar vervelende opmerkingen worden gemaakt, stop dan met chatten, verlaat die chatroom.

- Blokkeer de afzender.

Krijg je pest e-mails, blokkeer dan de afzender. Als het gaat om sms'jes op de mobiele telefoon, dan heb je op sommige mobiele telefoons de mogelijkheid om bepaalde nummers te blokkeren. Dit werkt alleen als vanaf een andere telefoon met nummer vermelding het bericht wordt verzonden, waarmee de dader zich bloot geeft. In het ergste geval moet een nieuw (eventueel geheim) nummer worden aangevraagd.

- Praat erover.

Erover praten met je vrienden, je ouders of een leraar die je vertrouwt is belangrijk. Zeker als het pesten al een tijdje duurt en je je er bedreigd door voelt. Liefst met iemand die veel van computers en internet weet.

- Bewaar de bewijzen.

Als pesterijen al in een verder gevorderd stadium zijn en er via de sms, chat of mail bedreigingen worden geuit, bewaar deze dan. Hoe vervelend de mailtjes ook zijn, gooi ze niet weg. Maak een printje van de pestmail of sla de berichten op. Het zijn bewijzen die gebruikt kunnen worden. Aan het IP adres van de e-mail kan soms afgeleid worden van welke computer de e-mail verzonden is. Een provider heeft vaak een helpdesk die klachten over nare mail, sms'jes e.d. aan kan nemen. Daar heeft men ook de technische mogelijkheden om na te gaan wie het verstuurt. Bel de helpdesk op of stuur een e-mail.

- Je kunt naar de leerkrachten gaan bij vormen van ongewenst gedrag. Zij kunnen je vertellen wat je nog meer kunt doen om het vervelende gedrag te stoppen. Zij kunnen je ook helpen als het vervelende gedrag misschien al gestopt is maar je er nog steeds last van hebt.

- Aangifte doen bij de politie.

In bepaalde gevallen kun je naar de politie om aangifte te doen. Pesten kan zo hardnekkig zijn dat het pesten 'stalken' wordt genoemd. Dit is strafbaar. Voel je niet schuldig als er iets vervelends gebeurt. Het is niet jouw schuld.

- Wees zuinig op je wachtwoorden.

Zorg dat je je wachtwoorden en inlognamen niet doorgeeft aan anderen of dat ze gemakkelijk te raden zijn. Zo kunnen anderen niet bij je website of e-mail. Als dit wel gebeurd is, neem dan contact op met de beheerder van de site.

Bijlage V

Tips voor ouders over veilig internet gebruik.

Internet biedt heel veel mogelijkheden en positieve kansen. Het is dus belangrijk dat we onze kinderen al deze kansen bieden.

Tegelijkertijd zijn er, zoals aan alles in het leven, een aantal risico's en minder goede kantjes verbonden. Om u te helpen bij de

Internetopvoeding van uw kind, zetten we de belangrijkste tips nog even op een rijtje

- Praat met kinderen over het gebruik van de computer. Praat met hen over wat ze doen en meemaken op internet, en hoe ze dat vinden. Vertel ook over uw eigen ervaringen. Op die manier laat u weten dat u ontvankelijk bent voor hun ervaringen en bouwt u wederzijds vertrouwen op. Ze zullen dan eerder naar u toekomen als er een probleem is. Probeer dit gesprek zo open, positief en constructief mogelijk te houden.
- Maak afspraken over computergebruik. Hoeveel tijd mag uw kind aan de computer spenderen en waarvoor? Wanneer kan dat? Discussieer hierover met uw kind. Bij jonge kinderen kan u na deze discussie een contract ophangen naast de computer.
- Laat uw kind zo veel mogelijk zelfstandig internetten, maar zet de pc wel in een gemeenschappelijke ruimte of op een goed zichtbare plaats. Zo heb u meer zicht op het internetgedrag van uw kind(eren). U bent ook in de buurt om te helpen als er iets vervelends gebeurt.
- Leer jongeren voorzichtig omspringen met hun identiteit, vooral met persoonlijke informatie en met foto's van zichzelf en anderen.
- Leer uw kind voorzichtig om te springen met zijn of haar persoonlijke informatie als naam, adres, school, foto's enz.
- Vertel uw kinderen dat eventuele controle of het gebruik van filters nodig is om hen te beschermen tegen ongepaste en ongewenste beelden en/of informatie. Voor jonge kinderen kan men het gebruik van filters overwegen om dan geleidelijk over te gaan tot meer vrijheid. Bij jongeren ligt dit iets moeilijker en is voornamelijk communicatie en discussie belangrijk.
- Kinderen gaan er vaak vanuit dat alles wat op internet staat, waar is. Maak ze ervan bewust dat niet alle informatie even betrouwbaar is en dat je altijd kritisch moet blijven. Moedig uw kind aan internet kritisch te benaderen en te checken of de informatie betrouwbaar is.
- Leer uw kind ook dat het geen schande is om bij twijfel een gesprek aan te gaan met jou of met de leerkracht.
- Maak bij discussies over computergebruik steeds de vergelijking met de 'echte' wereld. Wat ze in de werkelijke wereld als 'not done' beschouwen, moeten zij dan ook niet op internet doen. Leer kinderen respect hebben voor elkaar.
- Internet geeft een vals gevoel van anonimiteit en jongeren durven dan meer omdat ze geen reacties zien.

Meer informatie

WWW.CLICKSAFE.BE

TIPS, INFO EN SPELLETJES VOOR KINDEREN,
JONGEREN, OUDERS EN LEERKRACHTEN.

WWW.VEILIGONLINE.BE

TIPS, BOEKJES EN HANDLEIDINGEN VOOR
OUDERS.

WWW.MICROSOFT.BE/PROTECT

PRAKTISCHE TIPS VAN MICROSOFT OVER
VEILIG GEBRUIK VAN JE PC EN HET INTERNET.